

landet, er aabenbart ikke Staten magtpaaliggende, hvorimod det, som maa være Staten magtpaaliggende, er, at Befolkningen i største Maal kan tilfredsstille sine Fornødenheder. Jeg antager altsaa, at dersom Spørgsmaalet var frit og aabent, vilde Staten ikke have blandet sig deri, men nu, da Staten har taget denne Sag under Overveielse, nu da den ikke længer er fri og aaben, nu bliver Spørgsmaalet: Ere vi da nødt til at slutte os til hele det bestaaende System, eller kunne vi komme bort fra det, eller om vi ikke aldeles kunne løsrive os fra det, kunne vi det da ikke tildeels? Der maa da først undersøges, om Papiirfabrikanterne have noget Rets- eller Billighedskrav paa, at den Beskyttelse bestaaer, som for Dreblirket findes. Det er noget, som jeg aldeles ikke kan indrømme. Det Forhold, som nu finder Sted, er først indført i Aaret 1825, før den Tid var den samme Told paa Klude, som Lovudkastet nu har bragt i Forslag, og der var en lavere Told paa Papiir end den, der nu finder Sted. Dengang blev først Toldsatsen forhoiet, og siden den Tid har man først i 1842 forandret Udsøfelsesforbudet til en høj Udsøfelsestold. Regjeringen har senere i Aaret 1846 forelagt Roeskilde Stænder et Forslag til at nedsætte den endnu mere, og det der nedsatte Udvalg har foreslaaet en endnu større Nedsættelse, saa at jeg troer, at man kan sige, at Papiirfabrikanterne ere tilstrækkelig advarede om, at de ikke have nogen Grund til at vente, at dette Forhold bestandig skulde bestaae. Jeg troer derfor, at vi baade fra Retfærdighedens og Billighedens Standpunkt kunne gaae ind paa denne Nedsættelse. Spørgsmaalet bliver dernæst: kan Papiirfabrikationen bestaae, uagtet en saadan Nedsættelse finder Sted, eller maa den paa Grund deraf nødvendigviis gaae tilgrunde? Dersom jeg troede, at Papiirfabrikationen vilde gaae tilgrunde ved denne Nedsættelse, saa vilde jeg ikke alene stemme imod den, men ogsaa bestemt tale derimod, men det er Noget, som jeg slet ikke kan overbevise mig om. Naar jeg navnlig seer hen til, hvorledes der i Belgien leveres betydelig billigere Papiir, end det leveres heri Landet, saa seer jeg ingen Grund, hvorfor ikke ogsaa vore Fabriker

skulde kunne arbejde billigere end de nu gjøre det. Der er en anden Omstændighed, som jeg bestemt ikke vilde have omtalt, dersom Regjeringen ikke havde fremsført den i sit Lovudkast, men som jeg nu maa berøre som en, der ogsaa fortjener at komme i Betragtning, den nemlig: „at Papiirfabrikanterne arbejde med stor Fordeel.“ At de arbejde med stor Fordeel, vil aabenbart ikke sige andet, end at de arbejde med en større Fordeel end andre Industriedrivende under lignende Forhold heri Landet, og jeg seer da virkelig ikke nogen særlig Grund til, at vi skulle bidrage til, at dette vedbliver. Det ærede Medlem har klaget over, at vi have tilkaldt Papiirhandlere i denne Sag, idet de, efter hans Formening, ikke havde Noget med denne Sag at gjøre. De ere blevne tilkaldte, før at give Dplysninger, og Grunden, hvorfor vi ønskede Dplysning fra Papiirhandlere, var den, at vi ønskede at vide, hvorledes Papiirpriserne vare i Belgien, for at vide, om det ikke var muligt, at Papiir kunde fabrikeres billigere heri Landet, end det nu fabrikeres. I den Henseende kan man ikke lægge Vægt paa, at der i Belgien findes en Udsøfelsestold paa Klude; thi det Samme finder Sted heri Landet, idet den nærværende Udsøfelsestold her er saa høj, at ingen Klude kunne udføres. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts Vden Valgkreds (Tscherning) har flere Gange fremhævet, at han i denne Sag ikke var for en Beskyttelse, han var kun for en Overgangs Tilstand. Det er Noget, der gjaelder om os Alle, der er ikke en Eneste i denne Sal, som jo kan sige det Samme, der er Ingen af os, der jo vil indrømme, at den nærværende Told paa Klude er for høj, det er anerkjendt fra alle Sider, og der er Ingen, som har sagt, at vi skulle see at komme bort fra al Beskyttelse. Vi ere Alle for en Overgangstilstand; Spørgsmaalet bliver kun, om denne Overgang skal være lidt hurtigere eller langsommere. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek ønsker, at den skal være lidt langsommere, men den Forskiel, der i saa Henseende er os imellem, er ikke saa stor, at man skulde lægge væsentlig Vægt derpaa. Søvrigt er Udvalget ikke for nogen pludselig Overgang. Jeg vil bede det ærede Thing at erindre, først at vi